

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

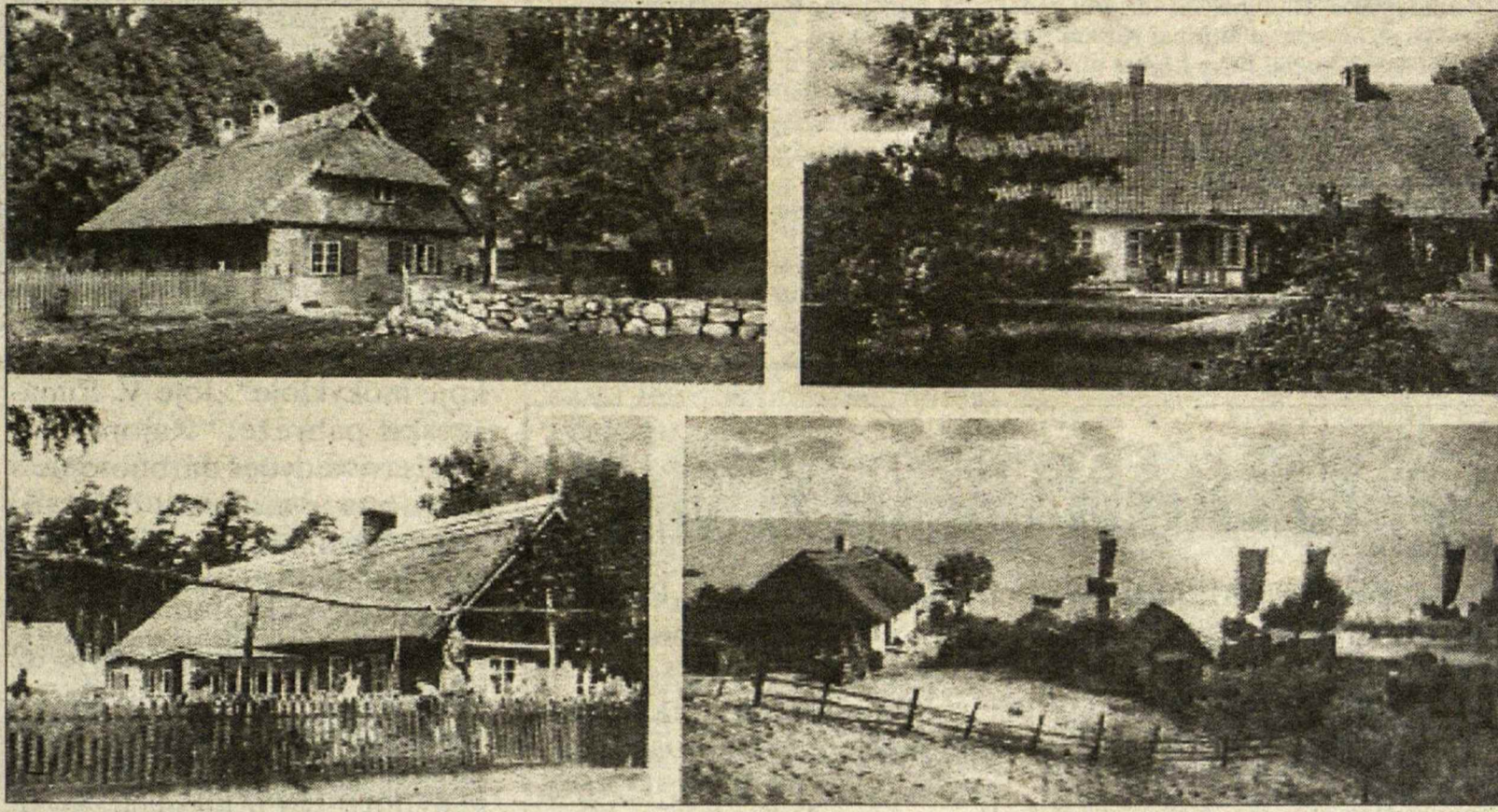
Nr. 35 (2894) 2005 AUGUST-RUGPJŪTIS 30 • LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS - LITHUANIAN WEEKLY • tevzib@pathcom.com • Nr. kaina - \$1

Į mokyklėlę

Jaunimui vasaros atostogų beliko vos kelios dienos. Vėl gatvėse riedės geltoni autobusai, vėl prieš akis ilgas devynių mėnesių laikotarpis, vadinamas mokslo metais. Mes, lietuviai, tą laikotarpį dar labiau prailginam lituanistinėmis pamokomis, kurios vyksta šeštadieniais.

DEL tų specialių lietuviškų mokyklų reikšmės ir reikalingumo per daugiau kaip 50 metų skirtingų nuomonių turbūt niekam neteko girdėti. Visų pasaulėžiūrų lietuviai išėivijoje vieningai sutarė, kad lituanistinės mokyklos būtinos ir remtinos visokiais būdais. Gal tik labai maža dalis išėivijų nesirūpino ir nesirūpina savo vaikų lietuviškumu. Jų dauguma yra patys pasyvūs, tylūs, nežinomi ar nepažįstami lietuviškame gyvenime dalyvaujantiems. Žinoma, jie nesidomi nė lietuviška mokykla, iš jų nei gero, nei blogo neišgirsi. O įvairių pasisakymų, net ir aštresnės kritikos išgirstame iš tų, kurie savo vaikus į lituanistines mokyklas vežioja. Jiems rūpi lietuviybė išėivijoje, į ją žiūri kaip į didelę vertybę, kuri turėtų būti kaip tik įmanoma tobulesnė. Tai normalu, o pozityvi kritika reikalinga kaip ir pats darbas. Kas pastebima, kas įmanoma taisyti, turėtų būti taisoma, ir pastabas neturėtų būti suprantamos kaip svarbaus ir bendro darbo trukdymas ar net griovimas. Nereikėtų per daug stebėtis, kad kai kuriems, ypač naujai iš Lietuvos atvykusiems, užkliūva mokslo lygis, dėstomų dalykų metodika, pačių mokytojų pasiruošimas dirbti lituanistinėje mokykloje ir pan. Tačiau kaip padaryti, kad būtų kitaip, jokių apčiuopiamų siūlymų nepasigirsta, ir viskas turi riedėti kaip rieda primant dėmesin tikrovę, kad taip geriau negu visai nieko.

BESISIELOJANTYS mokslo lygiu ilgėliau pagyvenę pamato, kad tikroji problema yra ne tiek mokytojai, kiek mokiniai ir šeimos, iš kurių jų vaikai ateina. Pamato, kokia medžiaga sudaro mokyklą ir kaip neįmanoma iš tokios medžiagos sulipdyti vienokios vertės modelį. Šiandien lituanistinėse mokyklose mokosi jau antros išėivijos kartos vaikai, kurių tėvai neperseniausiai patys tose mokyklose mokėsi. Jie išmoko geriau lietuviškai kalbėti, skaityti, rašyti; susipažino su Lietuvos istorija, geografija, tautosaka bei kitais dėstomais dalykais. O kas svarbiausia – jie išmoko būti lietuviams, tarpusavy draugauti, organizacijose veikti, laikytis išvien, nes "lietuviams esame mes gimę, lietuviams norime ir būt"... Jei mokyklas baigusį širdyse liko šitoks apsisprendimas – padaryta daug. O dėl to verta ir toliau dirbti. Tai žino tėvai, mokytojai, lietuviškos išėivijos veikėjai bei visi, kurie savo prieauį vadina tautos ateitimi. Sužinos vėliau ir vaikai, kurie dabar, artėjant naujiems mokslo metams paklausti, ar nori grįžti į mokyklą, atsako, kad nenori... Jie sužinos, įvertins ir liks dėkingi tėvams, mokytojams ir draugams, kurie padėjo susikurti tokį atskirą, įdomų ir nepakartojamą pasaulį, ko nepatyrė lietuviškos mokyklos nelankę. Be to, lituanistinę mokyklą baigęs jaunuolis tampa dvasiškai turtingesniu, platesnių akiračių žmogumi. O lietuvių kalbos mokėjimas, bent jau toks, kad Lietuvos nuvykus galima su giminėmis bendrauti tėvų ar senelių gimtąja kalba, yra reikšmingas dalykas, ką ne sykį patvirtino tie, kuriems susikalbėti buvo sunku. Tai praktiškoji pusė. Taigi kaip bežiūrėtume, kaip bevertintume lituanistines mokyklas, išvada aiški – lituanistinės mokyklos atlieka didelį darbą. Tėbūna jos tokie židiniai, kurių jokių šalių vėjai neužgesintų. Č.S.

Laukininko sodyba Pempininkuose, atkurta Karaliaučiaus Rytprūsių Tėviškės muziejuje, iki 1930; Verdainės klebonija, Šilutė, iki 1944; žvejo namas Skruzdynėje, Nida, iki 1944; žvejo sodyba Nidoje palei Kuršių marias, iki 1944 (iš Mažosios Lietuvos istorijos muziejaus fondo)

Karaliaučiaus kraštas – lietuviškumo židiny

Užmirštami faktai, klastojama istorija ir geografija

PROF. ZIGMAS ZINKEVIČIUS

Baigiantis Antrajam pasauliniam karui Rytprūsiai buvo nežmoniškai suniokoti. Tenykščiai lietuviai tikėjosi, kad po karo kraštas, kaip vakarinių lietuvių ir jų giminaičių prūsų tėvonija, bus priskirtas prie Lietuvos ir jie nebus persekiojami. Frontui artėjant Sovietų kareiviams buvo skelbiama, kad jie išvaduos senąsias lietuvių žemes, kurias vokiečiai laikė užgrobę net 700 metų. Per Maskvos radiją skelbta, jog pasibaigus karui Mažoji Lietuva, t.y. Rytprūsiai, bus perduoti Sovietų Lietuvai. Mūsų kartografių net buvo gavę užsakymą parengti krašto žemėlapius su lietuviškais vietovardžiais.

Tačiau "išvadavus" Rytprūsius vietiniai lietuviai nebuvo skiriami nuo vokiečių. Tiek vieni, tiek kiti buvo vejami iš gimtųjų namų, be teismo žudomi. Šiautėjo badas. Vyko genocidas. Ieškodami išsigelbėjimo žmonės bėgo į bolševikų valdomą Lietuvą. 1944 m. spalio mėn. – 1945 m. pavasarį vakarinėje dalyje susikaupė daugybė elgetaujančių Rytprūsių gyventojų, daugiausia moterų su mažais vaikais ir invalidų senelių. Nors valdžia draudė, bet Lietuvos žmonės stengėsi padėti nelaimingiesiems. 1945-1946 m. beveik visi suaugę Rytprūsių gyventojai buvo išgaudyti ir išgabenti į Vokietiją, dar didesnis jų skaičius – į Sibirą, kur beveik visi žuvo. Pačiuose Rytprūsiose autochtonų neliko.

1946 m. balandžio 7 d. Stalino sprendimu didžioji Rytprūsių dalis buvo atiduota Rusijos Federacijai (mažesnis dalis

atiteko Lenkijai), su kuria ši net nesisiekė. Taip Rytprūsiai tapo Rusijos kolonija, kuri greit buvo apgyvendinta rusų. Liautasi kalbėti apie lietuviškąjį paveldą (valdžios užsakymu Pavlo Kušnerio-Knyševo parengta objektyvi Rytprūsių etninės istorijos studija buvo užmiršta), stengtasi naujakuriams rusams įkalti į galvas absurda, esą Rytprūsiai – tai "nuo amžių slavų žemė". Taip buvo parašyta net 1953 m. išleistoje *Didžiojoje sovietinėje enciklopedijoje* (p. 426).

Atsirado disertacijų, kurių autoriai siekė įrodyti, kad prūsai buvę vos ne rusai, apskritai imta painioti prūsų ir rusų sąvokas. Kad kraštas bent iš paviršiaus atrodytų rusiškas, buvo pakeisti vietovardžiai. Visur įvesti vien rusiški pavadinimai: ne tik vietoj vokiškų ar suvokietintų, bet ir vietoj išlikusių gražių lietuviškų arba prūsiškų. Pakeisti net vandenvardžiai (labai retas atvejis pasaulio istorijoje!).

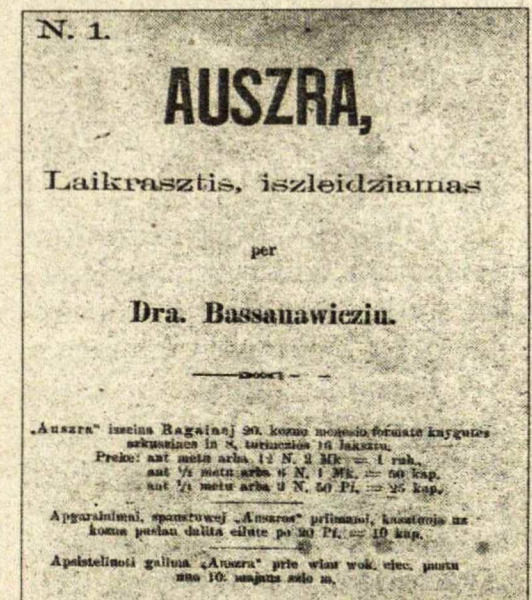
Taigi klastota ne tik krašto istorija, bet ir geografija. Nepaliko nė vieno lietuviško ar bent baltiško pavadinimo senojoje baltų žemėje, nors čia pat kaimynystėje buvo sovietinė baltų respublika – Lietuva. Elgtasi taip, lyg rusai būtų čia atradę negyvenamą žemę, neturėjusią jokios istorijos, ir tą žemę būtų reikėję pavadinti atradėjų vardais. Naikinta viskas, kas nors kiek priminė lietuvišką krašto praeitį. Jis tapo dvasine (ir fizine) dykvieta.

Toks likimas ištiko žemę, kurioje išleista pirmoji lietuviška knyga (1547 m.), pirmoji gramatika (1653), pirmą kartą lietuvių kalbą išversta Biblija

(1590), pasirodė pirmoji grožinės literatūros knyga (*Ezopo pasakėčios*, 1706), įsteigtas pirmasis universitetinis lietuvių kalbos seminaras (mūsiškai – lietuvių kalbos katedra, 1718), išėjo pirmasis mokslinis darbas apie lietuvių kalbą (1747), pasirodė pirmieji lietuviški eilėraščiai ir buvo sukurtas pasaulinio garso šedevras – Kristijono Donelaičio *Metai* (išspausdinti 1818), anksčiausiai pradėta rinkti lietuvių tautosaka ir išėjo pirmasis lietuvių liaudies dainų (ten surinktų) leidinys (1825), išleistas pirmasis tautinis lietuvių laikraštis (*Aušra*, 1883) ir t.t. Žemę, kur vaikščiojo Martynas Mažvydas, Jonas Bretkūnas, Danielius Kleinas, Liudvikas Rėza, Kristijonas Donelaitis, Imanuelis Kantas, Vydūnas... Kur formavosi dabartinės lietuvių kultūros užuomazgos, kur duota pradžia mūsų dabatinei bendrinei kalbai. Juk be Mažosios Lietuvos nebūtų ir Didžiosios. (*Istorijos iškraipimai*, Vilnius, 2004)

Šiame numeryje

- Karaliaučiaus kraštas - lietuviškumo židiny - 1 psl.
- Lietuviškos ir lenkiškos mokyklos - 2 psl.
- Du susitikimai - 3,4 psl.
- Atsispirti prievartautojui - 4,5 psl.
- Leidiny su istorinėmis spragomis - 5 psl.
- Dėkingumo rožės vekėjai - 6 psl.
- Mažosios Lietuvos enciklopedijos sutiktuvės - 8 psl.
- "Vilniaus legendos" - 9 psl.
- Lietuvos diena Vasario 16 gimnazijoje - 10 psl.
- Lituanistinės mokyklos išėivijoje - 11 psl.
- Dovana mirusiam muzikai - 14 psl.

Pirmasis tautinis lietuvių laikraštis "Aušra", išleistas 1883 m.

Atsispirti prievartautojui

EGLĖ PEREDNYTĖ

KAS YRA PRIEVARTAUOJAS? Tas, kuris prievartauja.

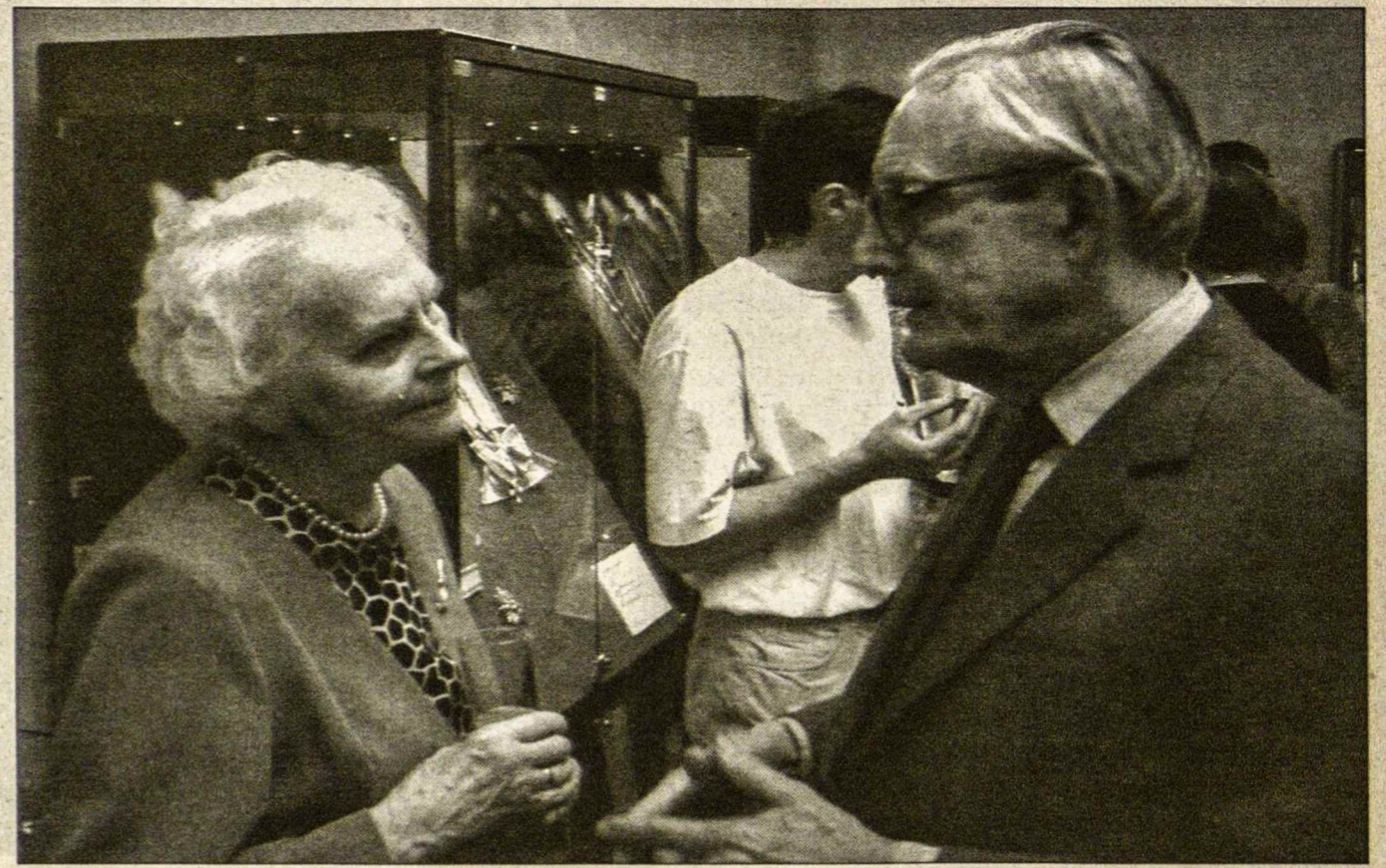
KAIP JIS TAI DARO? Labai įvairiai. Seksualinis išnaudojimas yra tikrai ledkalnio viršūnė. Mes prievartaujame savo žodžiais, veiksmais, nuostatomis, net pačiu buvimu. Mes pririšame kitus prie savęs, ir jie tampa aukomis. Aukos vaidmuo yra ženklas, kad kažkas šiuose santykiuose yra ne taip. Mes neturime teisės būti aukomis. Prievartautojai renkasi tuos, kurie bijo. Mes neturime teisės tylėti ir laukti. Ko? Ko mes laukiame? Moterys, kurias muša jų vyrai; vyrai, kurių žmonos juos žemina; vaikai, kurių tėvai pririša juos prie savęs ir neleidžia jiems augti; tėvai, kurių vaikai juos išnaudoja.

Prievartautojas yra tas, kuriam stinga meilės. Meilė yra buvimas kartu nenaudojant prievartos, nepadarant

žmogaus savo įrankiu. Vyrai, kuriuos žmonos priverčia dirbti ir dirbti, ir dirbti, tarsi jie būtų gyvuliai, kuriems pakanka tik kuokšto šieno ir vietelės po lova. Moterys, kurios bijosi likti vienos ir laikosi ištvėrusios visiškai svetimų joms vyrų, kad nebūtų pažemintos žmonių akyse, jei priimtų sprendimą atsiskirti nuo sutuoktinių. Tėvai, kurie laiko vaikus savo nuosavybe ir elgiasi su jais taip, kaip katės elgiasi su pele – jie žaidžia jų gyvenimais ir daro tai taip rafinuotai, kad vaikai nė nepastebi to.

Dievo žmonės yra laisvi. Jie nesigina, jei nėra puolami. Jie ginasi tik tada, kai tai būna. Gintis yra būtina. Jūs netapsite aukomis, jei valdysite situaciją. Savigny yra priemonė atsispirti tam, kuris jus išnaudoja. Dievo žmogus yra meilės žmogus. Jis myli tuos, kurie jį myli ir atleidžia tiems, kurie jį persekioja.

Nukelta į 5-tą psl.

Buvęs Lietuvos ambasadorius Vatikane Kazys Lozoraitis, susitikęs su Kazimiera Galauniene Kaune buvusioje prezidentūroje Nuotr. S. Sajausko

Du susitikimai

Atkelta iš 3-čio psl.

Bet vis tiek gana greitai pavyko susitarti dėl programos: mano palydovai grįžta į Vilnių ir rytojaus dieną (bal. 26) 1 val. p.p. atsisiras vėl čia manęs paimti, o aš būsiu netrukus vežamas į gimtąjį Joniškėlį, apie 16 km į vakarus. Tarę "iki" išsiskirstėm.

Geras asfaltuotas kelias Pasvalys-Šiauliai, rodos, mums vieniems buvo nutiestas – tuščias kiek akys užmato. Va, kur ramybė šitame pasaulyje užkampe, taip ir dingtelėjo mintis. Lygumos, lygumos, kai kur miškelis, baltais beržais

pamargintas, kai kur sodyba, prigludusi prie derlingų laukų ir plačių, jau sužaliavusių pievų. Kai kur traktoriukas rūksta, pradėjęs pavasario darbymetę. Vos spėjau pasidairyti – ir iškabelė prieš akis – Meškalkis. Tai vietovė, iš kurios yra kilusi mano močiutė. Dar kilometrą kitas – ir vėl iškabelė – Joniškėlis. Taip, tas pats, nes šventovės bokštas man iš nuotraukų buvo pažįstamas. O miestelis? Įsivaizdavau visai kitokį; mažytį, pilką, apgriuvusį. O nieko panašaus nemačiau. Gatvės tiesios, gana plačios, asfaltuotos su šaligatviais.

Namai nameliai geltoni, žali, dar-

žais ir gėlių darželiais apjuosti. Kaip vėliau aiškino, miestelis turi 1600 gyventojų ir 19 gatvių. Miestelio bibliotekoje mūsų jau laukė. Ant stalo buvo padėta užkandžių, pyragėlių, saldainių.

Vitalija supažindino mane su darbuotojomis, užsimezgė pokalbiai, atsirado ir Joniškėlio bendruomenės pirmininkas V. Stanislovaitis, kuriam vadovaujant netrukus pradėjom apžiūrinėti miestelį. Įdomiai jis apie viską kalbėjo, aiškino, įpynę legendų. Vežiojo čia mus iš Pasvalio atvežęs savivaldybės šoferis Ramutis Gasaitis. Kur tik reikėjo, pasukdavo, laukdavo. "Toks mano darbas", - prasitarė. Aplankė senas kapines, kur kardinolo A.J. Bačkio seneliai palaidoti, kur antkapiuose įrėžtos aštuonioliktos-devynioliktos šimtmečio datos; pamačiau dvarininkų Karpių pastatytą miestelio ligoninę, vieną pirmųjų kaimo ligoninių, kur dirbo ir jai vadovavo žymusis geradaris dr. Jonas L. Petkevičius, kur užaugo rašytoja Gabrielė Petkevičaitė-Bitė; iš naujo prisiminiau močiutės pasakojimus apie geruosius Karpus ir Petkevičius, apie tą labdaros ir medicininių paslaugų centrą, kuriame ir močiutei tekę dirbti.

Mažupę įsivaizdavau mažesnę, apaugusią, vos čiurlenančią. Iš tikrųjų ji ne tokia jau maža. Ji skaidri ir paskubomis srūvenanti į didžiąją šio krašto upę Mūšą. Užsukom į puošnią Švč. Trejybės šventovę, kur buvau pakrikštytas ir nuo to laiko nesu ten buvęs. Tikrai puošni, nes, anot pirmininko, to norėjęs dvarininkas Benediktas Karpis, negailėjęs pinigų kaip ir kitiems bendriems tikslams. Garsių dailininkų tapyba liudijo sutelktą didelį meninį turtą toje palyginti nedidelėje šventovėje. Dairiausi nustebeję ir kiek susijaudinęs, nes šioje vietoje prasidėjo mano gyvenimas. Vadovas pasakojo, aiškino miestelio ir dvaro istoriją, priminė, kad kitais metais, liepos mėnesį Joniškėlis švęs 400 metų sukaktį. Iš anksto ir mane pakvietė į šią šventę atvykti.

Berankiodamas jautrius ir retesnius išpūdžius, žiūriu – jau privažiuojame ir senąją geležinkelio stotį, kur gyvenom, kur pradėjau rėplioti... Išlipę stoviniavom, fotografavomės, užlipau ir ant senų apžėlusiu būgiu, ant kurių jau seniai niekas nebevažiuoja. Iš geltonai dažyto

buvusio stoties pastato iškiūtino senyvas žmogelis, pasiteiravo, kas mes tokie ir iš kur, pasisveikinom. Vadovo paaiškinimas, kad aš čia gyvenęs, žmogeliui, atrodo, nepatiko. Jis apsisuko ir nieko netaręs nuėjo sau. Ar tik jis nebus pagalvojęs, kad čia vėl atsirado koks savo buvusios nuosavybės atsiimti?

Grįžę į Pasvalį, dar tą patį vakarą apžiūrėjom įdomų, gal Lietuvoje ir vienintelį, Girnų muziejų, įrengtą po atviru dangumi. Čia suvežta įvairių dydžių girnų, eilėmis išrikuotų, išdėstytų viena ant kitos, net pats muziejus girnomis aptvertas. O jau kitą dieną, prieš grįždamas į Vilnių, mane globojusios Vitalijos lydimas, aplankiau dar labai įdomų ir turtingą etnografinį muziejų, įkurtą buvusiam kino teatre, jį atitinkamai pertvarkius. Muziejininkas Albinas Kazlauskas labai vaizdžiai ir nuoširdžiai aiškino apie sutelktus rodinius, kurie tvarkingai išdėstyti per du atvirus aukštus. Šioje erdvėje senasis Žiemgalos pasaulis atsiverčia kaip milžiniška knyga - tik turėk pakankamai laiko versti jos lapus. To laiko, deja, neturėjom. Suspėjom peržvelgti geologijos skyrių, senus žemės ūkio medinius padargus, o kažkurio kaimo meistro pasidarytas medinis dviratis, anot A. Kazlausko, nustebeinęs ir prezidentą V. Adamkų. Senų religinių knygų skyrius atveria tolimą praeitį, primena vykusią reformaciją ir reformatų įtaką šiame krašte. Išeidami sustojom prie išpūdingo paminklo, pastatyto žymiajam visuomenininkui, rašytojui dr. Petriui Avižoniui atminti.

Belaukdamas bendrakeivių, kurie mane parvė atgal į Vilnių, Vitalijos lydimas, dar spėjau žvilgtelti bibliotekoje įrengtą, Mariaus Katiliškio atminimui skirtą kambarį su rašytojo pyptių rinkiniu, jo rankraščiais, nuotraukomis, gausybe spaudos. Dar sykį stabtelėjome ir prie parodos, surengtos mano atvykimo proga... ir po valandos, po pietų su globėjomis restorane, po paskutinių nuotraukų... – liko "sudiev", o gal "iki pasimatymo"??

Išpūdžių iš gimtosios apylinkės parsivežiau daugiau nei tikėjau. Prisijungia jie prie ilgosios įvairių prisiminimų juostos. Tai dovana, už kurią lieku dėkingas sutiktiems, mane globojusiems gimtojo krašto tautiečiams.

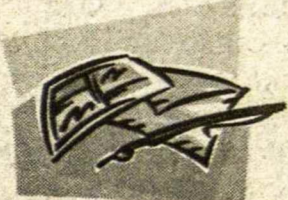

Savo gimtąjį Joniškėlį š.m. balandžio 26 d. aplankęs Č. Senkevičius (kairėje) su to miestelio bibliotekos direktore Rima Namikiene ir apylinkės bendruomenės pirmininku Viktoru Stanislovaičiu prie rašytojos Gabrielės Petkevičaitės-Bitės paminklo Nuotr. V. Kazilionytės

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

Kviečiame bendradarbiauti - laukiame ir spausdiname įvairius straipsnius:

- tautinės-krikščioniškos minties straipsnius...
- išėivijos gyvenimą liečiančius rašinius, pranešimus, pasisakymus, veiklos kronikas, atsiminimus, laiškus, nuotraukas, poeziją...

- apsakymus, knygų, filmų recenzijas, koncertų, baliaus aprašymus, juokus, anekdotus...
- naujienas iš Lietuvos, Kanados ir kitų kraštų...

Mažosios Lietuvos enciklopedijos sutiktuvės Karaliaučiuje

Grupė MLE rengėjų bei talkininkų lankėsi Karaliaučiaus universitete 750 metų jubiliejaus proga ir Šv. Šeimos parapijos salėje MLE sutiktuvėse

VYTAUTAS KALTENIS

Buvo ką tik pasibaigusios Lietuvių kultūros dienos Karaliaučiuje, atidarytas Lituanistikos centras buvusioje Albertinoje – Rusijos valstybiniame Imanuelio Kanto universitete ir įvykusi Lietuvių kalbos instituto kartu su Karaliaučiaus universiteto Filologijos ir žurnalistikos fakultetu surengta konferencija *Kultūrų ir kalbų likimas tarp Nemuno ir Priegliaus*.

Mūsų delegaciją priėmė Filologijos ir žurnalistikos fakulteto dekanas dr. Stanislovas Sviridovas Lituanistikos kabinete. Dalyvavo slavų ir klasikinių kalbų katedros darbuotoja Julija Michailovna, IV kurso studentė su lietuvių kalbos specializacija Tatjana Bulyčiova.

Dr. S. Sviridovas papasakojo, kad konferencijoje bė Karaliaučiaus universiteto mokslininkų, pranešimus skaitė Lietuvių kalbos instituto direktorė doc. dr. Jolanta Zabarskaitė, Vilniaus universiteto Komunikacijos fakulteto dekanas, Knygotyros ir dokumentotyros instituto direktorius prof. habil. dr. Domas Kaunas, Sankt Peterburgo universiteto Baltistikos centro vadovas prof. Aleksejus Andronovas, kuris, beje, dalyvius pakvietė jau šį rudenį dalyvauti Sankt Peterburgo universiteto studentų mokslinėje konferencijoje.

Lituanistikos centro atidarymas, kalbėjo dr. S. Sviridovas, rodo, kad į Karaliaučiaus universitetą grįžta lietuviškas žodis: Klaipėdos universiteto iniciatyva, doktorantė Aušra Trumpickaitė čia jau dėsto lietuvių kalbą (šiuo metu stažuoja Anglijoje). Karaliaučius yra linkęs plėtoti bendradarbiavimą su Klaipėdos universitetu. Pastarojo rektorius prof. habil. dr. Vladas Žulkus, turi daug gerų sumanymų.

Karaliaučiaus universitetas pasirašė bendradarbiavimo sutartį su Lietuvių kalbos institutu. Numato dalyvauti vieni

kitų moksliniuose renginiuose, keistis moksline informacija bei straipsniais specialioms leidiniams, rengti bendras ekspedicijas, kviesti mokslininkus skaityti paskaitų bei studentus į vasaros stovyklas.

Iš mūsų delegacijos Mokslo ir enciklopedijų leidybos instituto tarybos pirmininkas, MLE vyriausiasis redaktorius akad. prof. dr. Zigmas Zinkevičius, apžvelgęs užsienyje veikiančius lituanistikos ir baltistikos centrus, pasidžiaugė, kad ir Karaliaučiaus universitete atsinaujina mokslinės lietuvių kalbos studijos, kurios praręs Liudviko Rėzos, Georgo Heinricho Nesselmanno, Frydricho Kuršaičio, Adalberto Bezenbergerio, Jurgio Gerulio lituanistikos tradicijas. Jis priminė, kad Rusijos aukštųjų mokyklų, o ypač Maskvos ir Sankt Peterburgo universitetų, mokslininkai aktyviai dalyvauja Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių mokslinėse konferencijose, kituose lituanistiniuose projektuose, o studentai atvažiuoja į Lietuvą atlikti lietuvių kalbos praktikos, pastovyklauti.

Naujasis Lituanistikos centras papuoštas lietuviškų renginių plakatais. Kultūros atstovo Arvydo Juozaičio iniciatyva bei rūpesčiu čia pastatytas vieno Albertinos kūrėjų, lietuvių raštijos pradininkų prof. Abraomo Kulviečio biustas (skulptorius Konstantinas Bogdanas). Tai ženklas, rodantis, kad bandoma įveikti buvusius tuščius po karo dešimtmečius. Kaupiamos lituanistikos knygos. Mes jų taip pat atvežėme. Padovanojome *Mažosios Lietuvos enciklopedijos* I ir II tomą (du komplektus), kitų Mokslo ir enciklopedijų leidybos instituto leidinių, unikalų reljefinį Lietuvos žemėlapi.

Mums susitikti Karaliaučiaus universitete pasiūlė Arvydas Juozaitis, bet praktiškai organizavo vietinės lietuvių mokytojų sąjungos pirmininkas, Įsruties pedagoginės kolegijos direktorius Aleksas Bartnikas.

Kodėl kalbame apie aukštąjį išsilavinimą, kai srityje nėra mokyklos su dėstomąja lietuvių kalba?

Ne visai taip. Vaikai kalbos mokoši 28 lietuvių klasėse ar etnokultūros fakultatyvuose, tačiau, pasak A. Bartniko, stinga mokytojų, kurie čia gyventų, o bendruomenė nėra taip organizuota, kad pareikalautų iš srities valdžios tinkamo dėmesio vaikų mokymui gimtąja lietuvių kalba. Vaikų kolektyvus remia Tautinių mažumų ir išsvijoj departamentas prie LRV, Čikagos Mažosios Lietuvos lietuvių draugija bei Mažosios Lietuvos fondas (pirmininkas Vilius Trumpjonas). Rėmėjai padėjo įrengti kai kuriuos kabinetus, nusipirkti įrangos, paįskylauti. Ši parama labai reikalinga. O nuolatinė globa gal net svarbesnė už pinigus. Tik reikia geresnio veiklos derinimo.

Šių metų gegužės 21 d. Karaliaučiaus krašto lietuvių bendruomenės atstovai Kaune susitarė kartu su Regioninės lietuvių tautinės kultūros autonomijos vadovybe sukviesti bendrą tėvų susirinkimą ir jo vardu pateikti prašymą srities administracijai, kad būtų statoma Tilžėje (Sovietskas) lietuvių internatinė mokykla. Vien tik Tilžės mieste 200, o Tilžės, Ragainės (Nemanas) ir Gastų (Slavskas) apylinkių kaimuose dar tiek mokyklinio amžiaus vaikų.

Karaliaučiaus krašte dirba labai atsidavę darbu lietuvių kalbos mokytojai. Ragainėje Jonas Glinskis, Pilkalnyje (Dobrovolskas) Anatolijus Galčevskis, Karaliaučiuje Rūta Daujotaitė-Leonova, Elena Gudavičienė, Algirdas Karmilavičius, Įsrutyje (Černiachovskas) Angelė Nikolajava, Tilžėje Danutė Na-

rušytė-Vlasičeva, Vanda Vasiliauskaitė, Gumbinėje (Gusevas) Irena Tiriuba, Lazdynuose (Krasnoznamenskas) Aldona Strojeva ir kt.

Karaliaučiaus krašto IV lietuvių moksleivių šventėje *Skambėk, skambėk, lietuviška dainele* dalyvavo daugiau kaip 170 dalyvių. Tai stipresnės lietuvių klėsės bei etnokultūros fakultatyvai, susibūrę į vokalinis ansamblius. Į 6-ąją Moksleivių dainų šventę Vilniuje *Mes laisvės vaikai*, kuri įvyko liepos 5 ir 6 dienomis, buvo atrinkti trys geriausi ansambliai: Karaliaučiaus miesto 48-osios vidurinės mokyklos "Gintarėlis" (vadovas Algirdas Karmilavičius), Gumbinės "Nadrūvėlė" (vadovė Irena Tiriuba) ir Gastų "Beržynėlis" (vadovė Loreta Makaraitė).

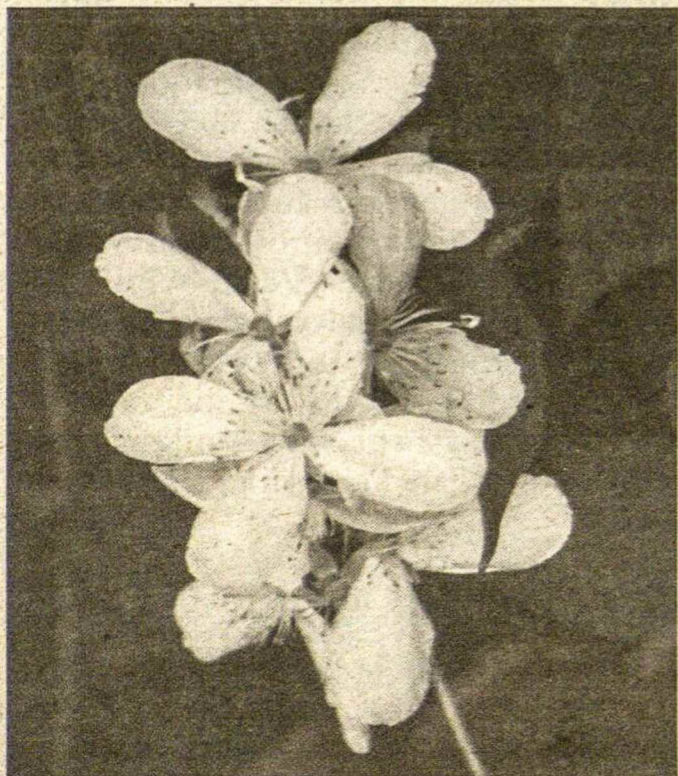
MLE II tomo sutiktuvės Karaliaučiaus Šv. Šeimos parapijos salėje. Iš kairės: MELI direktoriaus pavaduotoja ekonomikai Aldona Stanelienė, lietuvininkas Algirdas Žemaitaitis, L. Rėzos draugijos pirmininkė Laima Drazdauskaitė-Meščerekova, dr. Martynas Purvinas

Nuotr. V. Kaltenis

Mokslo ir enciklopedijų leidybos instituto (MELI) darbuotojai ir talkininkai Lituanistikos centre. Sėdi: MLE redaktorė Virginija Budrikenė, mokytoja Rūta Daujotaitė-Leonova, MELI direktoriaus pavaduotoja ekonomikai Aldona Stanelienė, filologė Regina Zinkevičienė; stovi: MLE redaktorė Nijolė Dzindziliauskienė, lietuvininkas Algirdas Žemaitaitis, Vytautas Kaltenis, MLE grupės vedėjas dr. Martynas Purvinas, Aleksas Bartnikas, dr. Stanislovas Sviridovas, Julija Michailovna, akad. prof. Zigmas Zinkevičius ir kan. Anupras Gauronskas

Nuotr. R. Karecko

Žiedai

Nuotr. R.R. Otto

Atsiliepk daina

Kai mama šaukia
Atsiliepk daina,
Kai tėvas bara
Atsiliepk daina.

Kai draugas kviečia,
Kai priešas graudžia,
Kai nepažįstamas užklausia,
Atsiliepk daina.

Atsiliepk daina ir užtrauki,
Kad jūros gėlmės ir
Dangaus erdvės skambėtų
lietuviškom eilėm,

Kad poetų, aiséjų žodžiai
aidėtų ūkanom.

Daina tai klausai pati meiliausia,
Su ja tu nieko neužgausi,
Su ja tu viską nugalėsi.

Kūdikėlis verkia,
Nemigos pilna,
Mažutėlis serga,
Poilsio stoka.

Mama rūpestinga, atsiliepk daina.

Paauglys jau žaidžia, laikas bėga,
Vaikas bėga, šoka, sportas užima,
prašoka.

Sportininkas taikinį prašoka,
Iš to džiaušmo laimės, atsiliepk daina.

Draugai suėję sprendžia ateitį, planuoja,
Iškylauja, dirba, moka,
Visus į talką kviečia,
Atsiliepk daina.

Jaunieji puotas kelia,
Vainikus pina,
Seni tik knygas rašo, juos mokina,
Atsiliepk daina.

Kai ateitis tave vilioja,

Kai jausmais tave bučiuoja,
Kai aplink visi svajoja,
Tai sukurk posmelį
Ir atsiliepk daina.

Jei gyvenimo keliai klastingi,
Jei visi nori prisiminti,
Jei tik nori pasidalinti,
Tai sutverk posmelį atsigavinti
Ir atsiliepk daina.

Atsiliepk daina ir pamatysi
Svajonių klonius tau išlietus,
Ir prisiminsi, pasidalinsi
Kelius tuos ilgus, iškeliautus
Ir dar užtraukus po dainą kitą
Ir perdainavus jas visas,
Kai vakaras sutems,
Tave vėl kvies,
Tai dar syk atsiliepk daina,
Atsiliepk daina.

Julija Ruslienė

PRISIKĖLIMO
KREDITO KOOPERATYVAS

3 Resurrection Rd., Toronto, ON M9A 5G1
Telefonai: (416) 532-3400 ir 532-3414
FAX: (416) 532-4816
Anapilyje tel.: (905) 566-0006 Fax: (905) 566-1554

KASOS VALANDOS: pirmad., antrad. ir trečiad. nuo 9 v.r. iki 3.30 v.p. p.; ketvirtad. ir penktad. nuo 9 v.r. iki 8 v.v.; šeštad. nuo 9 v.r. iki 1 v.p.p.; sekmad. nuo 8.30 v.r. iki 12.45 v.p.p.
ANAPILYJE: antrad. nuo 9 v.r. iki 3.30 v.p.p.; ketvirtad. nuo 1 v.p.p. iki 8 v.v. ir penktad. nuo 11 v.r. iki 6 v.v.; sekmad. nuo 9 v.r. iki 12.30 v.p.p.

AKTYVAI per 67 milijonus dolerių

MOKA UŽ:

90-179 d. term.ind.	1.25%
180-364 d. term.ind.	1.30%
1 metų term. indėlius	1.70%
2 metų term. indėlius	2.05%
3 metų term. indėlius	2.30%
4 metų term. indėlius	2.55%
5 metų term. indėlius	2.90%
1 metų "cashable" GIC	2.25%
1 metų GIC-met. palūk.	2.75%
2 metų GIC-met. palūk.	2.75%
3 metų GIC-met. palūk.	3.10%
4 metų GIC-met. palūk.	3.10%
5 metų GIC-met. palūk.	3.25%
RRSP, RRIF "Variable"	1.00%
RRSP ir RRIF-1 m.term.ind.	2.75%
RRSP ir RRIF-2 m.term.ind.	2.75%
RRSP ir RRIF-3 m.term.ind.	3.00%
RRSP ir RRIF-4 m.term.ind.	3.35%
RRSP ir RRIF-5 m.term.ind.	3.50%
Taupomąją sąskaitą iki	1.00%
Kasd. pal. čekių sąsk. iki	1.00%
Amerikos dol. kasd. pal. taupymo sąsk.	1.50%
Amerikos dol. GIC 1 metų term. ind.	2.50%

IMA UŽ:

Asmenines paskolas nuo	5.25%
Sutarties paskolas nuo	5.25%
Nekiln. turto paskolas: Su nekeičiamu nuošimčiu	
1 metų	4.30%
2 metų	4.60%
3 metų	5.00%
4 metų	5.20%
5 metų	5.35%
Su keičiamu nuošimčiu	
1, 2, 3 metų	4.25%

Duodame CMHC apdraustas nekilnojamo turto paskolas

Duodame komercines nekilnojamo turto paskolas

KELIAUJANT | EUROPA NEUŽMIRŠKITE | SIGYTI

AMEX EURO ČEKIŲ

NAUDOKITĖS "INTERAC-PLUS" KORTELE

Mūsų tikslas - ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas
APLANKYKITE MŪSŲ TINKLALAPI: www.rpcul.com

Maloniai kviečiame pasinaudoti VASAROS PASLAUGOMIS

VIENERIŲ METŲ CASHABLE GIC

2.25%

VIENERIŲ METŲ GIC

2.75%

VIENERIŲ METŲ GIC JAV VALIUTA

2.50%

PRISIKĖLIMO KREDITO KOOPERATYVAS

SU ŠTURMU

SIUNTINIAI | LIETUVĄ
LĖKTUVU arba LAIVU

905 • 271 • 8781

PETRAS ŠTURMAS

Paėmimas iš namų pagal susitarimą iš Toronto, Hamiltono, Niagara Falls, Londono, Wasaga Beach apylinkių

DR. STASYS DUBICKAS

DANTŲ GYDYTOJAS

398 Guelph Line, Burlington

(tarp QEW ir Lakeshore Rd.)

Privati AUTO-AIKŠTĖ ("parking")

(905) 333-5553

TAIP PAT PRIIMA PACIENTUS TORONTE - 2373 BLOOR ST.W.

Lietuvos diena Vasario 16 gimnazijoje

Liepos 6 – Mindaugo karūnacijos diena. Lietuvoje tai šventa diena. Vasario 16-osios gimnazija mokinių komiteto iniciatyva ją nutarė paminėti savaip – surengiant gimnazijoje Lietuvos dieną. Direktoriaus pareigas tą dieną perėmė mokinių komiteto pirmininkas Audrius Makuškas. Jis su savo padėjėjais sudarė tvarkaraštį, pagal kurį lietuviai mokytojai visą rytą vokiečiams mokiniams turėjo dėstyti lietuvių kalbą, Lietuvos istoriją, geografiją, politiką ir tautinius šokus. Atvirščiai – lietuviai mokiniai mokė vokiečius mokytojus tų pačių dalykų.

Vasario 16 gimnazijos 5-8 kl. mokiniai pašoko lietuvių tautinį šokį *Suktinis* liepos 6 d. Mindaugo karūnacijos dienos proga

Po trečios pamokos, per dižiąją pertrauką, vokiečiai gavo paragauti lietuviškų valgių, o penktą pamoką vyko žinių patikrinimas – viktorina, vokiečių mokytojų komanda prieš vokiečių mokinių komandą. Laimėjo mokytojai. Jie buvo apdovanoti lietuviškais saldainiais.

Po to 5-8 kl. mokiniai vokiečiai pašoko lietuvių tautinį šokį *Suktinį*, kurį jie išmoko per vieną pamoką. O šeštą pamoką vieni žaidė krepšinį, kiti žiūrėjo filmus apie Lietuvą, tretį kūrė plakatus, kaip jie įsivaizduoja Lietuvą, o dar kiti pasiinformavo apie Lietuvos izeiviją, Jaunimo sąjungą ir t.t. Tokiu būdu labai įdomiai žaidimo forma vokiečiai daug sužinojo apie Lietuvą. Įprastom pamokom vargiai ar būtų tiek daug pasiekiama. Todėl reikia pagirti mo-

kinų komitetą už tokį puikų sumanymą.

Mokslo metų užbaigimas

2004/05 mokslo metai baigėsi liepos 8 d. Pirmos pamokos metu visi mokiniai susirinko į bendrabučio salę ekumeninėms pamaldoms, kurias lietuviškai ir vokiškai laikė katalikų kapelionas kun. Rytis Gurskys ir ev. kun. Reinhold Fuhr. Mokytojai ir mokiniai sukalbėjo bendras maldas, buvo pasimelsta už geradarius, padėkota už praėjusius metus, išklaudyti trumpi pamokslai, sugiedota daug vokiškų ir lietuviškų giesmių. Pamaldos užsibaigė abiejų kunigų palaiminimu.

Po pamaldų toje pačioje salėje gimnazijos direktorius A. Šmitas trumpai apžvelgė praėjusius metus, padėkojo visiems mokytojams, auklėtojams

ir mokiniams, kurie ne tik atliko savo pareigas bet ir daug laisvalaikio paaukojo bendram labui. Jis taip pat paskelbė atskirų klasių mokslo rezultatus. Direktoriaus apgailestavo, kad iš 200 mokinių 8 nebuvo perkelti į kitą klasę ir 6 gavo pataisos egzaminus. Geriausi mokiniai buvo: 1. Audrius Makuškas (12 kl.), 2. Julia Schnepf (6 kl.), 3. Daina Šmitaitė (11 kl.) ir 4. Emilis Venskevičius (12 kl.). Penktą vietą dalinosi trys mokiniai: Gulia Scopeliti, Dovydas Saluška ir Merle Beckord.

Direktoriui palinkėjus gražių atostogų visi mokiniai dar susirinko paskutiniam pokalbiui su klasės auklėtojais ir tada išvyko atostogauti pas tėvelius į Vokietiją ir Lietuvą. Naujieji mokslo metai prasidės rugsėjo 5 d. **Vas.16gim-info**

2004/2005 mokslo metų užbaigimas Vasario 16 gimnazijoje liepos 8 d.

UŽSIPRENUMERUOKITE

“TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI”

Norintiems susipažinti “Tėviškės žiburiai” siunčiami nemokami šešias savaites

Vardas, pavardė

Gatvė

Miestas

Provincija/Valst.

Pašto kodas

Telefono numeris

E-pašto adresas

SIŪSKITE ŠIĄ ATKARPĄ ADRESU:
TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI
2185 Stavebank Rd., Mississauga, ON
L5C 1T3, Canada

JUOZAS (JOSEPH) NORKUS
 Re/max West įstaigoje
 ilgiausiai dirbantis agentas

♦ 25 metai namų remonto patyrimas ♦
 Daugiau kaip 12 metų pardavimo-pirkimo patyrimas ♦ Namų nuomojimų ir nuomininkų reikalų specialistas.

RE/MAX West Realty Inc.
 1678 Bloor St. W., Toronto, Ont. M6P 1A9. Skambinti bet kuriuo metu įstaigos tel. 416 769-1616, namų - 416 769-3577

Nemokamas namų įvertinimas

Bloor West Village
DENTAL CARE

Dr. J. Birgiolas
Dr. S. Dubickas

2373 Bloor St. West
 Tel. (416) 763-5677

RE/MAX
 Realty Specialists Inc.
 Independently Owned and Operated

Birutė (Betty) Bartusevičius
 Sales Representative

2691 Credit Valley Rd., Suite 101
 Mississauga, Ontario L5M 7A1
 Fax: 905-828-2829
 Bus: 905-828-3434 Cell: 416-427-1875

Advokatas
ALGIS S. PACEVIČIUS PACE, B.Sc., LLB.
PACE LAW FIRM

- ♦ asmeninės žalos, atsiradusios ryšium su kūno sužalojimu, išieškojimas
- ♦ imigracija į Kanadą
- ♦ testamentų sudarymas
- ♦ palikimų tvarkymas
- ♦ konsultacijos Lietuvos respublikos teisės klausimais

295 The West Mall, 6th Floor
 Toronto, ON M9C 4Z4
 Tel. 416 236-3060
 Fax 416 236-1809

SPAUDSUKŲ
PRINTING
NET

Atliekame visus paruošimo ir spausdinimo darbus.
 Prieinamos kainos, aukšta kokybė.
TEL. (416) 252-6741
 66 Mimico Ave., Toronto ON
 Savininkas Jurgis Kuliešius

"SAMOGITIA"
 Knygų rišykla
 meniškai įriša
 knygas bei žurnalus

A. PLENYS
 3333 Grassfire Cres., Mississauga,
 Ont. L4Y 3J8. Tel. (905)625-2412

MARGUTIS Parcels
 4134 Dundas St. West, Toronto, ON. M8X 1X3 Fax: (416) 233-3042

Reguliarūs dvisavaitiniai maršrutai siuntiniams laivu ir lėktuvu tiesiai į Vilnių

HI VILNIUS

Tel: (416)233-4601

\$300* off COUPON for 1 parcel **\$300* off**
 * coupon is valid only at "Margutis-Pysanka" head office.

Š.m. liepos 21 d. vakare, Vinco Kadžio rūpesčiu, samdytas autobusas atvežė į Lietuvių Namus Edmontone, AB, sportininkus veteranus iš Lietuvos, atvykusius į 2005 metų Pasaulio veteranų sporto žaidynes, iš viso 70 žmonių.

Vietos lietuviai laukė atvykstančių su paruoštom kukliom vaišėm. Svečiai tuoj įsimaišė tarp vietinių tėvynainių. KLB apylinkės pirm. Kostas Žolpis pasveikino svečius ir pasidžiaugė jų atvykimu į Edmontoną, AB. Buvo apjuostas iš Lietuvos atvežta tautine juosta. Svečiams pasivaišinus skambėjo dainos, nes juk Lietuva - dainų šalis.

Bėgo valandos, o svečiai po ilgos kelionės atrodė pavargę, nes ir laiko skirtumas jiems buvo neįprastas. Svečiai paprašė Algirdą Karosą, kad jis pabūtų kartu su jais, jiems padėtų. Moteris kreipėsi į Nijolę Korris ir sūnų Tada, kad pabūtų su jomis rungtynių metu. Prieš išsiskirstydami į poilsio vietas, svečiai pakvietė visus atvykti ir pažiūrėti rungtynių. Dalyvavo, deja, nedaug. Vieniems neleido ligos, amžius, neturėjimas transporto, darbas ir kt. O tos rungtynės vykdavo atskirose gimnazijų sporto salėse gana toli vienos nuo kitų. Kurie galėjome, nuolat buvome su jais. O svečiai džiaugėsi ir jautėsi ne vieni svetimame krašte. Nuolat buvo kartu Algirdas Karosas su vyrais krepšininkais. Nijolė ir Tadas Korris globojo moteris ir mergaites. Kiek sąlygos leido – Danguolė, dukra Aita ir vaikai Motiejus Repšiai, I. Hall su žmona. Pasirodė vienas kitas, kas galėjo, Rita Galager su vyru ir kt. Džiaugiausi ir aš būdama kartu, kada tik galėjau.

Liepos 24 d. Nijolė buvo gavusi 10 bilietų iš Konservatorių partijos parlamento nario, Castle Downs rajono, Tomas Lukasiuk, ir 10 žaidėjų buvo nuvežti Algirdo Karoso į "Alberta Centennial Military Tattoo", kur vyko šventė – 100 metų kariuomenės ir policijos veiklos sukaktis. Tai buvo įspūdingas, gražus minėjimas su tam tikslui paruošta programa. Po minėjimo jie atvyko į Karosų namus, kur buvo paruošti užkandžiai. Gražiai pabendrauome.

Liepos 28 d. kai sportininkai neturėjo rungtynių, Algirdo Karoso autobusėliu ir Nijolės Korris tokiu pačiu išnuomotu vežė 16 sportininkų į Jasper Park, AB. Kartu vyko ir Tadas Korris. Visi gražiai praleido dieną, grįžo vėlai naktį pavargę, bet linksmi.

70-ties žaidėjų grupę sudarė 3 veteranų krepšinio komandos: "Vilniaus rytas" 60+ amžiaus, "Lietuva" 55+ amžiaus, "Žalgi-

SPORTAS

Su sportininkais iš Lietuvos

Sportininkai veteranai iš Lietuvos, dalyvavę Pasaulio veteranų sporto žaidynėse Edmontone, AB, š.m. liepos 21-30 d.d. Viršuj – moterų krepšinio komanda "Svaja", laimėjusi sidabro medalį; kairėje – vadovė D. Ivaškauskienė; apačioj – vyrų komanda "Vilniaus rytas", pasipuošusi aukso medaliais; antroj eilėj antras iš kairės A. Karosas, globojęs svečius

Notr. E. Karosienės
 maloniai vakarą. Skambėjo gražios dainos. Labiausiai džiugino mus svečių nuoširdumas, ir jautėme, kad tėvynės meilės gija mus visus jungia. Rytojaus dieną samdytas autobusas visus vežė į oro uostą. Už tokį patarnavimą Vincas Kadis buvo apdovanotas aukso medaliu. Dar kelias dienas pasilikusius 5 žaidėjus paglobojo Karosų šeima. (Aprašymas trumpintas. RED.)

Mano padėka vaikams
 Džiaugiuosi, kad vaikai – Algirdas, Nijolė ir vaikai Tadas – palikę viską (darbus) prisidėjo globoti, padėti sportininkams iš Lietuvos, tarsi pagerdami savo tėvą, buvusį sportininką Jurgį Karosą. Tai gražus vaikų tėvo atminimas. Algirdui už buvimą ir globą, Nijolei ir Tadaui už paruošimą maisto ir nuolatinių rūpestį mano nuoširdi padėka.

Emilija Karosienė

Žinios iš Lietuvos

- Ko nepavyko padaryti Lietuvos vyrų krepšinio rinktinėi, tai padarė 1984-1985 metais gimusių Lietuvos krepšininkų karta. Argentinoje vykusiame pasaulio jaunimo (iki 21 metų) čempionate Lietuvos rinktinė baigmėje 65:63 įveikė graikų bendraamžius ir pirmą kartą nepriklausomos Lietuvos istorijoje iškovojo pasaulio pirmenybių auksą. Už laimėjimą reikia pagirti gynėją Renaldą Seibutį, kuriam nesudrebėjo ranka, jau pasibaigus rungtynėms, įmetant dvi baudas ir tuo nulemiant laimėjimą. Bronzą iškovojo Kanados rinktinė, nugalėjus australus, o JAV rinktinė liko penkta.
- Rusijoje pasibaigusiu krepšinio dvylikos komandų pasaulio kariškių pirmenybėse sidabro medalį iškovojo Lietuvos

- rinktinė, baigmėje pralaimėjusi Rusijos rinktinėi.
- Triskart Europos čempionas penkiakovininkas Edvinas Krungolcas Švedijoje vykusiame pirmenybėse, surinkęs 5632 taškus, apgynė pasaulio taurės varžybų nugalėtojo titulą. Antrąją vietą užėmė vengras V. Horvath (5608 t.) ir trečią – vokietis E. Walther(5556 t.).
- Dukart olimpinis ir dukart pasaulio čempionas disko metikas Virgilijus Alekna Šveicarijoje laimėjo Tarptautinės lengvosios atletikos federacijos (IAAF) "Aukso lygos" varžybų ketvirtąjį ratą, diską nusiųsęs 68,00 m.
- Sidabro medalį Turkijoje vykstančiose XXIII Pasaulio studentų žaidynėse (Universiadoje) iškovojo plaukikas Vytautas Janušaitis, 200 m kompleksinio plaukimo baigmėje sugaišęs 2 minutes 0,98 sek. ir tik 0,85 sek., nusileidęs čempionu tapusiam amerikiečiui E. Shanteau.
- Ukrainoje vykusiame Europos jaunių (iki 18 metų) paplūdimio tinklinio čempionate sidabro medalius vaikinių varžybose iškovojo Arnoldas Barauskis ir Andrius Gaidys. Merginų varžybų bronzą atiteko Andrei Soroakaitei ir Sandrai Žmitrevičiūtei. V.P.

ŠYPSENOS

- Netikiu moterų futbolo perspektyvomis. Negi galima atrasti vienuolika moterų, kurios bėgios po aikštę vienodai apsirengusios?
- Kokia pagrindinė nelaimingų atsitikimų parašiutizmo sporte priežastis? - Žemės trauka.
- Parduodu parašutą. Beveik naujas. Tik kartą naudotas. Nė karto nebuvo išskleistas. (Iš Bernardinų)

SKAUTŲ VEIKLA

• 43-čioji "Romuvos" stovykla liepos 31 – rugpjūčio 7 d.d. buvo sėkminga. Stovyklavo daugiau kaip 140 skaučių-tų, vadovų, talpinkininkų ir virtuvės darbuotojų iš Montrealio, Ročesterio, Hamiltono, Windsorso, Pensilvanijos ir Toronto. Net ir viena sesė iš Lietuvos mus aplankė. Stovyklos vadovybę sudarė: s. Rūta Baltaduonytė-Lemon, stovyklos ir seserijos viršininkė, v.s. Romas Otto, brolijos pastovyklės viršininkas, s.v. v.sl. Andrius Rusinas, stovyklos komendantas, s.v. sl. Valentinas Asevičius, ūkvedys, j.ps. Rimas Sriubiškis, stovyklos priežiūra, ps. Silvija Otto, stovyklos ambulatorija, ps. Rūta Gečienė, meno instruktorė, ps. Aleksas Gečas, užsiėmimų instruktorius, s. Audra Puzerytė-Viskantienė, stovyklos programos vedėja, ps. Ilona Tarvydienė ir ps. Darius Sonda, stovyklos registраторiai. Šių metų oras, kaip visuo-

met, įdomus ir įvairus. Buvo karščių, lietaus, šiltų ir šaltų naktų, o vakarais daugiausia žvaigždėto dangaus. Pirmą sekmadienį atvyko kun. Vytaas Staškevičius aukoti Mišių stovyklautojams. Jo pamokslas buvo labai gražiai pritaikytas jaunimui ir skautavimui. Antradienio popietė buvo skirta ekologijai. Popietę vedė du vandens ir žemės biologai iš Gartner Lee inžinerijos įstaigos. Jau antri metai, kai stovyklautojai susipažįsta su vietovės biologija ir aplinka. Stovyklautojai taipgi išskylavo įvairiose vietose. Net ir už stovyklos ribų buvo nukeliauta pėsčiomis ar baidarėmis. Stovyklautojai labai dėkingi, kad galėjo kurti laužus vakare, nes prieš stovyklą dėl sausros buvo uždrausta bet ką deginti. Stovykla baigėsi įprastu šeštadienio didžiuliu laužu, pasirodymais ir dainomis. Sekmadienį visi iškeliavo namo patenkinti ir su nauja patirtimi. M.

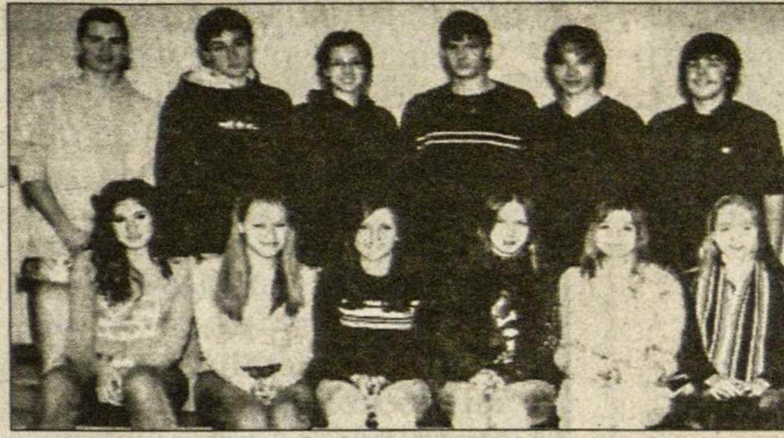
Skautės, stovyklavusios šių metų "Romuvos" stovykloje liepos 31- rugpjūčio 7 d.d. Nuotr. R.R. Otto

Dalis šių metų "Romuvos" stovyklos (liepos 31 - rugpjūčio 7 d.d.) vadovybės. Iš k. Rūta Baltaduonytė-Lemon (virš.), Rūta Gečienė, Aleksas Gečas, Romas Otto (rajonas vadas), Andrius Rusinas

JAUNIMO ŽODIS

**Toronto Aukštesnieji lituanistiniai kursai - XI klasė
Klevo lapo nuotyčiai**

Pirmoje eilėje sėdi iš k.: Rasa Kisilytė, Austina Tarvydaitė, Daiva Paškauskaitė, Liepa Levandauskaitė, Gintarė Ragainytė, Viktorija Pečiulytė; stovi iš k.: Evaldas Žabas, Tomas Krakauskas, Virginija Pečiulytė, Darius Paznėkas, Algis Puteris, Danielius Šarūnas

Toronto Lituanistinių kursų vienuoliktosios klasės mokiniams, aptarus spalvų pavadinimus, išsiaiškinus, kaip pakeisti gana dažnai netaisykliniai vartojamus "ružavas", "morkinis", "fioletinis", pasiūliau tokį darbą: įsivaizduok, kad esi klevo lapas. Ką matai, augdama ant medžio viršūnės ir paskiau krisdamas žemyn? Kokias spalvas? Kaip atrodo pats? Keleto mokinių darbus siūlau paskaityti visiems.

Literatūros mokytoja R. Žemaitytė-De Iulijis

Klevo lapo kelionė

Aš esu klevo lapas. Aš augu ant seno rudo medžio mokyklos kieme. Kiekvieną dieną, kai skambutis suskamba, aš drebu iš baimės. Pirmą dieną po vasaros atostogų prasideda mokykla. Buvo taip tylu ir nuobodu per visą vasarą be vaikų triukšmo. Išgirdęs vaikų šauksmą, aš taip pat džiaugiuosi. Tai dėl to džiaugsmo diena pasidaro labai trumpa. Juk diena tik prasidėjo, ir jau vakaras, šviesiai mėlyna padangė pasikeičia į tamsią pilką naktį.

Šią naktį visas kitaip. Oras vėsesnis, smarkiai vėjas pučia. Purto ir purto mane ir vos nenupučia. Draugai, kurie prie manęs kabo, atrodo vėjų aplaužyti ir apdraskyti. Staiga lūžo šaka, ir visas pasidarė juoda. Kur aš esu? Taigi gal buvo sapnas? Bet ne, vėjas mane kažkur nupūtė. Viskas man atrodo keista, svetima vieta, aš juk čionai niekada nebuvęs. Aš atsirandu prie kažkokio namo... Šlapias, suglamžytas, nemylėtas...

Buvau toks liūdnas, kad net nepastebėjau, jog naktis pasikeitė į dieną. Pajutau, kad kažkas mane nuo žemės pakėlė ir nusinešė. Nešė mane pro raudonas namo duris. Nusinešė mane į labai gražų kambarį ir padėjo ant rašomojo stalo. Išdžiovino mane ir įdėjo į albumą. Taigi mano nauji namai yra mažosios Irutės kambarėlyje.

Virginija Pečiulytė

Lapuko gyvenimas

Aš esu klevo lapukas. Gyvenu ant didžiausio klevo medžio. Jis auga ant aukšto kalno. Aš augu ant pačios šakos viršūnės. Šitas klevas toks gražus ir žalias, bet dabar kažkodėl mes, visi lapai, keičiamės spalvas. Pirmą aš buvau toks gražus ir žalias, vėliau pradėjau geltonuoti. Dabar aš esu oranžinis, bet man patinka šita spalva – ji tokia šviesi ir turi daug energijos.

(Bus daugiau)

Aš jau čia ilgai gyvenu. Pavasaris nebuvo toks gražus – daug lijo, bet vasara man labai patiko. Visad buvo labai švelnus vėjas, kuriam pučiant, aš galėjau siūbuoti. Man taip patiko – visas aplink mane buvo žalia, tada pasimatė žalsvos, violetinės, rožinės, o tada raudonos spalvos. Tos spalvos... Pažiūrėjau į žydrą dangų ir ten išvydau šiltą auksinę saulutę.

Bet dabar ruduo. Saulutė daugiau ne tik nešildo, bet ir vėjas pasidarė daug stipresnis. Visi kalba, kad mums, lapams, turi kažkas atsitikti, bet niekas man nesakys, nes galvoja, kad aš išsigąsiu. Gal tik mano spalva keisis. Dabar visi aplink mane yra beveik raudoni, ir tuoj toks būsiu. Aš manau, būsiu.... Man keista, nes nežinau, kodėl šakos nekeičia spalvos. Jos vis dar rudos - ne pilkos arba juodos, arba baltos? Nežinau, kodėl taip yra...

O aš esu jau raudonas kaip visi kiti. Aš manau, kad mes gan gražiai atrodom. Raudoni kaip rožės, kurios žydėjo prie medžio vasarą. Dabar jos rudos, ir jų šakos bei spygliai rudi...

Oi... Koks stiprus vėjas emė pūsti!!! Toks stiprus!!! Ai! Mano stiebelis lūžta! Neskauda, bet aš bijau! Kas čia darosi!? Man viskas sukasi aplinkui. Matau raudoną kepurę ant berniuko galvos, pilką gatvę, mėlyną dangų, violetinį popierių, rožinius batus ant mergaitės kojų, ir... rudą lapą žemėje. O aš... Aš pasidariau taip pat rudas. Bet čia taip smagu – aš skrendu daugaus žydrinėje kaip sidabrinis sniegas, esu toks laisvas.

Dabar esu ant žalios žolės. Daug rudų lapų yra aplink mane. Reikės naują gyvenimą pradėti čia, žalios žolės. Pradėt naują gyvenimą su visais kitais rudais lapais, kurie, kaip ir žalia žolė, dar keis spalvą ir pamiegos per žiemą – taip, kaip ir aš.

Daiva Paškauskaitė

Lapas

Aš esu lapas. Aš nedidelis, bet nesu mažas. Aš buvau tamsiai žalias, bet dabar esu geltonas. Aukštam medyje gyvenu. Jis yra plonas ir labai aukštas. Ir rudas. Nuo savo šakelės aš toli matau. Kiti lapai yra tokie pat kaip aš, žali ir geltoni, bet nei dideli, nei maži. Matau porą namelių, parką su tamsiai žalia žole, o tiesiai po manimi yra mokykla su daugybe langų, stalų ir vaikų.

Mokytoja rašo ant juodos lentos balta kreida. Mokiniai klauso ausimis ir rašo rankomis. Aš norėčiau turėti rankas. Atrodo, kad mokiniams taip smagu. Jie tokie geri vaikai. Ir labai tylūs. Staiga vėjas mane nupūtė. Į dangų aš skridau aukščiau ir aukščiau. Galiu matyti beveik visą miestelį: žalias pievas, pilkus ir blizgančius bokštus, mažus rudus namelius ir šviesiai mėlyną dangų su mažais, minkštais baltais debesim.

Pamažu pradėjau kristi žemyn, tiesiai prie didelio namo iš rudų ir raudonų plytų su juodu stogu. Aukštas ponas žilais plaukais mane sugriebė su kitais lapais - raudonais, geltonais ir tamsiai violetiniais. Visi, man atrodo, šneka, bet nežinau apie ką.

Purvinom pirštinėm apmautom rankom tas ponas pagriebė mane ir kitus lapus ir įmetė į tokį blizgantį maišą. Na, ką... Dabar aš nieko nemačiau... Ir visur tamsu. Gaila... Danielius Šarūnas

Algis MEDELIS QUEEN SYRENA TRAVEL
133 Roncesvalles Ave. Toronto, Ont.
M6R 2L2 Tel. 416-531-4800

PRANEŠIMAS

Nuo rugpjūčio 27 iki rugsėjo 22
MEDELIAI ATOSTOGAUJA

Savo mielus klientus, tuo metu reikalingus paslaugų kelionių reikalais, prašome kreiptis į mano bendradarbę **ADRIANA**, Roncesvalles įstaigoje telefonu 416-531-8110. Pasakykite, kad esate Medelio klientai, ir ji pritaikys Jums mano duodamas nuolaidas.

MEDELIS CONSULTING #1202-50 Elm Dr.E., Mississauga, ON, L5A 3X2
ALGIS ir STEFA MEDELIAI Tel. 905-306-9563

Visos paslaugos atskviečiant gimines iš Lietuvos, arba Jums skendant į Lietuvą.
JAV DOLERIUS LIETUVOJE PRISTATOM Į RANKAS PER 7 DARBO DIENAS. Kreipkitės visomis savaitės dienomis, išskyrus antradienius.

Dėl smulkesnės informacijos kalbėkite su **ALGIU MEDELIU**

Kanados lietuvių jaunimo atstovai, dalyvavę Pasaulio jaunimo dienos rugpjūčio 16-21 Kiolne, Vokietijoje su vadovu prel. E. Putrimu (paskutinėje eilėje, viduryje) Nuotr. R.D. Puteris

MIRTIES PRISIMINIMAS

Prisimename mielus tėvus, mus įkvėpusius ir išmokiusius mylėti Tėvyne

SOFLJA KONCEVICIŪTĖ-SLAVICKIENĖ

1916 m. gegužės 27 d. - 2004 m. gruodžio 14 d.

Rimas, Vilma, Paulius ir Donata Slavickai

SILVESTRAS SLAVICKAS

1914 m. kovo 4 d. - 1999 m. spalio 16 d.

Dovana mirusiajam muzikui

ĮURATĖ VYLIŪTĖ

Lietuvą pasiekė trys naujos kompaktinės plokštelės, atsiųstos iš Toronto. Ant vienos jų užrašyta: "This CD is dedicated to accompanist Jonas Govedas".

Tai – dainininkės Slavos Žiemelytės dovana mirusio muziko Jono Govėdo atminimui. Subtili, ilgalaikė dovana. Ilgas buvo ir jų kūrybinis bendradarbiavimas, prasidėjęs – suartėjęs su lietuvių bendruomene. Kone keturis dešimtmečius ji rengė su pianistu J. Govėdu koncertinę repertuarą, klausė jo pastabų, ėjo kartu į sceną, išgyveno bendrus rūpesčius, džiaugėsi, kai recenzantai ne vien ją gyrė, o rašė, kad ir "fortepijono palyda rūpestinga, darni, dailiai frazuota, niekur nebandanti dainininkės perrėkti" (S. Santvaras), kad jis "aiškus, tikslus ir dinamiškas" (B. Nagienė), kad yra "geras solistės palydovas ir muzikalus akompaniatorius" (S. Sližys). Ir S. Žiemelytė tam visiškai pritaria: "Nežinau, kurlink būtų pasukęs mano kelias, jeigu jame nebūtų pasirodęs šis kūrybingas žmogus. Jis man padėjo spręsti kūrinių atrankos, analizės, interpretacijos klausimus, koncertuose buvo įkvėpiantis partneris. Be to, labai pareigingas ir darbštus žmogus: akompanavo solistams, dirigavo chorams, dėstė muziką mokyklose, aranžavo kitų kūrinius ir pats rašė. Man labai gaila, kad neskyrė daugiau laiko kūrybai, nes gabumų tam tikrai turėjo".

Kompoziciją, chorvedybą bei fortepijoną J. Govėdas studijavo Toronto universiteto Muzikos fakultete, įgijo bakalaurą laipsnį (1972). Savo kūrinių *Už Lietuvą tėvyne motiną* J. Govėdas dirigavo I Pasaulio lietuvių dainų šventėje Kaune ir Vilniuje (1994).

Dalį J. Govėdo dainų ir kalėdinių giesmių paskleidė Klyvlando Dievo Motinos parapijos

Jonas Govėdas akompaniatorius, Slava Žiemelytė – solistė, Regina Audet – smuikininkė, Tomas Regina - fleitininkas

choro, vadovaujamo Ritos Kliorienės bei Toronto "Volungės" choro, vadovaujamo Dailios Viskontienės, įrašyti kompaktiniai diskai. CD, ant kurio užrašyta leidėjos ir atlikėjos S. Žiemelytės dedikacija, vadinasi *Tėviškės kampelis*. Jame – lietuvių kompozitorių dainos ir dainų nuotaiką atitinkantys XVIII š. kompozitorių Devienne, Ch.W. Glucko instrumentiniai kūriniai. Atlikėjų sudėtis netradicinė: kontraltas, fleita, smuikas, fortepijonas. Sąskambiai įdomūs, ypač fleitos ir žemo moters balso.

Trečiajame CD įamžinta viena išpūdingiausių Kanados lietuvių kultūrinio gyvenimo akimirka, kai 1987 m., minint Lietuvos krikšto 600-ąsias metines, Montrealyje (vėliau ir Toronte) buvo atlikta specialiai šiai daliai sukurta kompozitoriaus Aleksandro Stankevičiaus (Alexandre Stanke) kantata *Kryžių ir rūpintojėlių Lietuva* (ž. H. Nagio). Kūrinys į magnetinę juostą įrašytas koncerto metu, diriguojant autoriui, o dabar perrašytas į CD. Tokių įrašų techninė kokybė niekada nebūna aukšta (bent ano mėto), bet

užtat interpretacija gyva ir jaučiamas, kaip šiuo atveju, karštas publikos reagavimas. Dešimt kantatos dalių – *Protėviai, Rikių daina, Lenkiamės Tau, Motinos rauda, Malda, Kristaus žodžio sulaukus, Krikšto giesmė, Baudžiauninkai, Raudotinė, Prisikėlimo himnas*, - skamba nepaprastai pakiliai. A. Stankevičiaus muzika nėra sudėtinga, tačiau nuotaikinga, veržli, su vidine įtampa daranti įspūdį klausytojui, o ir atliekama lengvai. Girdėti, kaip Aušros Vartų, Šv. Kazimiero parapijų chorai, mergaičių choras "Pavasaris" gieda iš širdies, su jaunatvišku entuziazmu. Kantatos solistų dalis atlieka Gina Čapkauskienė, Slava Žiemelytė, Vaclovas Verikaitis, Antanas Keblys, groja styginių ansamblis, vargonai.

Nors ir be dedikacijos, šis S. Žiemelytės išleistas CD – vėl lyg dovana jos mirusiems kolegoms. Juk į Amžinybę jau iškeliausi G. Čapkauskienė, daugelį metų lakštingala čiuilbėjusi išseivijos scenoje. Nutilęs ir nepamirštas V. Verikaičio balsas. Tai brangus CD, nes primena ir gražina praities dienų grožybę.

ATA

ONUTEI DZEMIONIENEI

mirus,

jos vyrą ALGIMANTĄ, dukrą KRISTINĄ, sūnus GEDIMINĄ ir ALGĮ su šeima, visus gimines Kanadoje, Amerikoje, Lietuvoje ir Lenkijoje nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime –

Danutė Kekienė-Blums, sūnus Tomas su šeima

MIRTIES PRANEŠIMAS

ATA

VLADAS LEVICKAS

mirė Lion's Gate ligoninėje, Vankūveryje, BC, 2005 m. rugpjūčio 16 d., sulaukęs 82 metų amžiaus. Gimė Vilkaviškyje, Lietuvoje, 1923 m. lapkričio 4 d. Paliko liūdinčias: dukterį Sandrą, žmoną Ditą, seserį Birutę Praniene, draugus Kizų šeimą ir Jefremovų šeimą.

PADĖKA

Mano mylima žmona ir mūsų mylima mamytė

a.a. ONUTĖ DZEMIONIENĖ

mirė 2005 m. gegužės 29 d.

Nuoširdus ačiū klebonui kun. A. Šarkai, OFM, už suteiktą ligonio sakramentą, maldas prie karsto laidotuvių namuose, gedulines Mišias bei palydėjimą į amžinojo poilsio vietą. Dėkojam L. Turūtaitei ir V. Mašalui už gražų giedojimą ir karsto nešėjams. Dėkingi liekame dalyvavusiems laidotuvėse, palydėjusiems į kapines, pareiškusiems užuojautas, užprašiusiems Mišias; ačiū už puikias gėles ir aukas. Dėkojame D.B. Mačiams už paruoštus pietus ir visoms ponioms už suneštus pyragus laidotuvių pietums.

Liekame dėkingi už Jūsų nuoširdumą mūsų šeimai – *Vyras Algimantas, sūnūs Algis, Gedas ir dukra Kristina*

A.a. solisto VACLOVO VERIKAIČIO kapas Antakalnio kapinėse Vilniuje Nuotr. V. Piečiūčiū

AUKOS

A.a. sol. Pranė Radzevičiūtė-Klimienė, buvusi Valstybinės Kauno operos dainininkė, nuo 1948 metų gyvenusi Kanadoje, š.m. birželio 18 d. mirė, sulaukusi 94 metų amžiaus. Savo testamentiniu palikimu *Tėviškės žiburiams* paskyrė \$500 auką. Savaitraščio leidėjai lieka dėkingi už paramą savajai spaudai.

ROCK OF EUROPE INC.

GRANITO PAMINKLAI, BRONZOS LENTOS
AUKŠTOS KOKYBĖS DARBAS
GERIAUSIOS RŪŠIES GRANITAS
PROFESIONALUS PATARNAVIMAS
RAŠTIŠKA GARANTIJA

(416) 232-1250

83 Six Point Road
(į pietus nuo Bloor, netoli Islington)
Toronto, ON M8Z 2X3

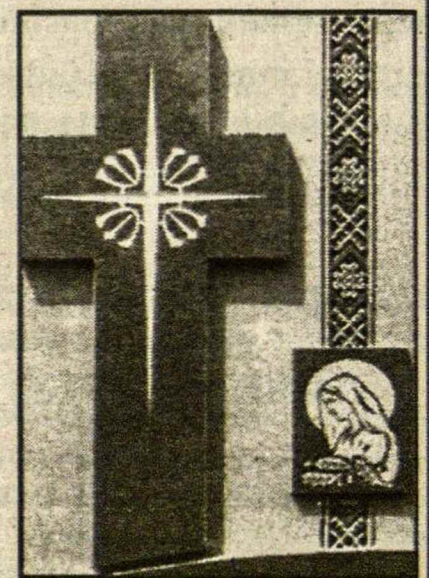
SMITH MONUMENT CO. LTD

(nuo 1919 metų)

- ▲ Gaminame paminklus, bronzines plokštes, atminimo lenteles.
- ▲ Puošiame lietuviškais ornamentais pagal klientų pageidavimus.
- ▲ Patarnaujame lietuviams daugiau kaip 20 metų.
- ▲ Garantuojame aukščiausios kokybės darbą.

Skambinti tel. (416) 769-0674

Adresas: 349 Weston Road
(tarp Eglinton ir St. Clair)
Toronto, Ontario M6N 3P7

Turner & Porter

LAI DOTUVIŲ NAMAI

TORONTE
ETOBICOKE
ir
MISSISSAUGOJE

